

forlate roret og gripe livbelter og kaste i livbaaterne, da alle livbelter var lagt klare paa akterdækket utenfor kahytten.

Jeg sprang saa ned ad trappen og raapte. »Frivakt og vakt paa dæk! Alle mand til livbaaterne.«

Jeg saa da kapteinen og 2den styrmand komme ut av kahytten og springe til styrbords livbaat. 4 mand av babords vakt sprang op i babords livbaat og jeg kastet taljeloperne ned paa dækket klar for at fire ned, men skibet hadde da en saa sterk slagside over til styrbord at det var umuligt at faa firet baaten. Jeg gav da ordre til at kappe taljerne, saa baaten blev løs, og i samme øieblik indtraf næste eksplosion ret under storriggen om babord, hvorefter stormasten gik ret ned gjennom bunden av fartoiet saa ror og rig faldt over rælingerne.

Skibet revnet tvers over og brak i to dele og sank øieblikkelig. Fra den første eksplosion, til fartoiet sank, antar jeg, der hengik ca. 1 minut. 2 av de 4 matroser der var i babord baat blev slængt utenbords, men var istand til at holde sig fast i æssingen.

Efter at fartoiet var sunket, saa vi at babords baat var istykkerbrækt og fuld av vand, men da jeg viste, den vilde flyte paa lufttankerne, raapte jeg til gutterne, at de ikke maatte gi slip paa baaten, da vi maatte redde vore kamerater der flot mellem vrakgodset. Vi halte de to matroser, der hang utenbords, op i baaten og begyndte at karre os frem til de andre i vandet omkring os. Redningsflaaten flot ganske frit og da vor baat ikke var istand til at bære fler end en 4—5 mand ad gangen, besluttet jeg at sætte de vi reddet ombord paa flaaten. Paa den maate reddet vi 6 mand. Da vi efter at ha søkt noie overalt blandt vrakgodset og vi, efter gjentagne praininger, ikke kunde høre eller se fler, holdt jeg monstring.

Det viste sig da, at vi var ialt 11 reddet og at kapteinen, tømmermand, seilmaker, stuert samt 5 av de øvrige mandskap savnedes.

Ca. $\frac{3}{4}$ time efter, kom slæpebaaten og tog os ombord og den satte kurs for nærmeste land, hvor den ankret i en liten bugt til næste morgen. Ved solopgang tok den os videre og kl. 4 emd. den 15de august kom vi

til Stornoway, hvor den norske vice consul tok sig av os.«

Styrmanden har intet videre at berette. Beretningen oplæst og vedtaget.

2det vidne, Henry Andreassen, forklarede sig angaaende avgang fra London til ulykkesøjeblikket overensstemmende med styrmandens beretning. Vidnet laa tilkøis da eksplosionen foregik, da han saa ud, saa han flammer og røk staa iveiret. Hørte da styrmandens ordre. — »Alle mand til baatene.« Vidnet sprang til styrbords baat der var utsvinget, og saa Kapteinen paa rekken, men var baaden da saa langt fra skibssiden, at han ikke kunde naa at springe i den. Samtidig gik skibet ned og blev baaten ved dragsuket kantret og dræget med ned, saa at vidnet samt en matros der ogsaa var i baaden kom i vandet. Derefter saaes intet videre til Kapteinen. Foruten vidnet reddedes kun av styrbords vakt tre mand, nemlig matros Henning Hansen, matros Karl Knudsen og matros Valdemar Strøm. Efter en liden stund blev man optat av styrmandens baat og senere optat av slæpebaaten. Foreøvrigt har vidnet intet at berette.

Oplæst og vedtaget, hvorefter vidnet avtraadte.

3die vidne, Karl Knudsen, forklarede, at han laa tilkøis, da eksplosionen indtraf. Vidnet sprang strax paa dæk, og gik til styrbords baat. Vidnet saa intet til Kapteinen. Vidnet var i baaten, men da skibet holdt paa at synke og livbaaten ikke kunde faaes klar samt at stormasten og riggen faldt, sprang han i vandet og kom op paa skibets redningsflaade, hvorfra han siden blev optat av slæpebaaten. Vidnet kan ikke uttale sig om hvad der blev av de andre av styrbords vakt.

Vidnet har intet videre at tilføie.

Oplæst og vedtaget, hvorefter vidnet avtraadte.

4de vidne, Wilhelm Leth, forklarede, at han sat i ruffen og læste da han hørte en eksplosion. Han sprang paa dæk og hørte da styrmandens ordre om at gaa i baatene. Vidnet forsøkte 2 gange forgjæves at naa bagbords baat, men kunde ikke paa grund av stærk slagside, samt at han blev slaaet over paa le side av værespiren. Vidnet fik tak i en ende fra bagbords side og halte sig op i

samme men blev av sjøen slaaet overbord. Efter faa minutters forløb blev han optat av styrmandens baat og senere av slæpebaaten. Vidnet saa Kapteinen paa dæk, men ved ikke hvad der siden blev av ham. Vidnet saa ingen av mandskabet omkomme.

Oplæst og vedtaget, hvorefter vidnet avtraadte.

Vidnerne, hvorav ingen hadde hørt de andres forklaring indkaldtes atter for at edfæstes, hvorefter de avtraadte.

Bisidderne hadde intet at bemærke angaaende det foregaaende.

Sjøforklaringen avsluttedes.

(teg.) C. Blanner,
fuug. Vicekonsul.

(teg.) O. E. Mørner, (teg.) Fr. Crawford,
Bisidder. Bisidder.

D/S „Luna“ (M. G. R. D.) av Bergen.

Regton nr.: 959, last: trælast, delvis ødelagt 14de august 1917 paa reise fra Trondhjem til London. Omkommet: 1 kvinde og saaret 2 mænd.

Aar 1917 den 23de August afholdtes efter berammelse sjøforklaring paa det norske Vicekonsulat i Grimsby i anledning af dampskib »Luna's« torpedering under reise fra Trondhjem bestemt til London. Forretningen bestyredes av Vice Konsul H. Haugensen. Som bisiddere forrettede de norske skibsførere Hans Lundell fører af dampskibet »Hird« af Christiania og Sven Tronstad, fører af dampskibet »Skaala« af Bergen.

Fremstod skibsfører Trygve Eckhoff 36 aar gammel hjemmehørende i Bergen der forklarede at han var fører av dampskibet »Luna« hjemmehørende i Bergen, af 552 tons netto drægtighed og med kjendingssignal M. G. R. D. »Luna« var bygget i 1911 hadde sidste gjennemgaaet besigtelse av Norsk Veritas i 1916 og hadde Klasse 1 A 1 i Norsk Veritas. Besætningen utgjorde 18 mand. »Luna« afgik den 1ste August fra Trondhjem bestemt til London med trælast. Skibet var ved afreisen i enhver henseende i fuldt sjødygtig stand. Komparenten foreviste skibets journal og fremlagde et utdrag av samme forsaavidt angik de paa reisen indtrufne begivenheder. Uddraget var saalydende:

»d/s »Luna« avgik fra Tyne 8 f. m. 14/8 Kviterte Lodsens ved Pirene 8¹/₂. Kl. 9 peiltes Souther Pt. i V. t. S. — 3' av. Log O. Vinden S. O.lig, løi med disig luft. Styrende langs med bøierne, idet man stadig holdt disse om b.b. Kl. 1,50 em. peiltes High Whitby i 3' av. Kl. 4³/₄ pass. Flamborough Head i Vest 3' av. Log 72. Derfra styrtes misv. Syd idet man holdt bøierne t. v. om. b.b. Kl. 7¹/₄ indtraf en pludselig explosion. Man hadde da Withernsea fyr. omtr. tvers. Paa broen var 1 Styr., rormand samt utkiksmann paa karthustaket. Kapteinen hadde netop forladt broen og gaat ind i karthuset. Ingen observerte noget, hverken før eller efter explosionen. Hurtiglukkende ventil til maskinen blev straks stængt, saa maskinen stoppedes. Man gik straks til st.b. livbaat (b.b. baat var nemlig vække) og begyndte at fire denne. Skibet la sig voldsomt over til b.b.; men efter en stund rettet det sig igjen, saaledes at man fik baaten sat paa vandet. Da skibet fremdeles hadde saa meget fart, at man frygtet for at baaten skulde skjære sig fuld, lod man denne gaa med iværende 9 mand. Ved eftertælling viste det sig at messepike Jenny Ekmann var borte. Gjentagne undersøkelser blev gjort, uten at man var istand til at finde hende. Hun opholdt sig i explosionøieblikket saavidt vides i messen. Da skibet stadig sank, gik Kapteinen samt de resterende av besætningen i travaljebaaten. Maskin og kjedelrum var da fyldt av vand samt fordækket var under vand. Efter at være optat av en »patrolbaat« tok denne paa anmodning og satte slæper ombord i »Luna«. »Patrolbaaten« forsøkte forgjæves at slæpe skibet; men da slæperen brak, opgav den videre forsøk; men blev dog fremdeles liggende ved skibet. Efter ca. 1/2 times forløp kom »destroyer nr. 44« tilstede og Kapteinen gik da ifølge anmodning ombord i denne. Da skibet fremdeles flöt blev slæpebaat tilkaldt pr. traadløs.

Onsdag 15/8 Kl. 4 fm. kom slæpebaat ut og Kapteinen med 5 mand gik igjen ombord i »Luna« og tok imot slæperen fra slæpebaaten. Da alt var klart paabegyndtes slæpningen. Da skibet var mellem Humber og Bull fyrskib kom 3 andre slæpebaate til assistance og kl. 5¹/₄ em. blev skibet landsat

paa Cleethorpes Sand ved Grimsby. Kapteinen og de 5 mand forblev ombord til skibet var landsat og kom der straks efter 2 vaktmand fra land som vagt ombord.

Ved eksplosionen blev to mand saaret. Den ene, Stuert Rolf Elvheim, blev saaret i venstre haandled og fyrbøter Sigurd Pedersen blev forbrændt paa hals og arme. De blev midlertidig forbundet ombord i »Destroyer 44« og fik senere læge behandling i Grimsby.

Uddraget sammenholdtes med skibsjournalen og viste sig i alt væsentlig at stemme overens med samme.

Kapteinen henholdt sig til det i journaluddraget anførte og forklarede videre at eksplosionen fandt sted om babord lige under bekvemlighederne midtskibs. Jenny Ekman fødte den i Ytterøen pr. Trondhjem forsvandt i eksplosionsoieblikket og liget blev fundet senere der som messen havde været med hovedet meget beskadiget. Hun var ugift. Vinden var S.Olig løi, med smult vand. Kompagnen er af den mening at de stykker som blev fundet er fra en torpedo og de er alle overleveret til det britiske Admiralitet.

Oplæst og vedtaget, hvorefter kapteinen aftraadte.

Fremstod som

1 Vidne Ole Marius Sorevik, 29 aar gammel hjemmehørende i Bergen, 1ste Styrmand.

2 Vidne Ludvig Andreas Wilhelmsen, hjemmehørende i Bergen, 2den Maskinist.

3 Vidne Jetmund Birger Hagen, 16 aar gammel, hjemmehørende i Molde, Utkiksmænd.

Vidnerne blev alvorlig formanet til at forklare den fulde sandhed samt foreholdt edens betydning og den borgerlige straf, som de paadrager sig ved i nogen henseende at afvige fra sandheden. Vidnerne aftraadte undtagen

1ste Vidne Styrmand Sorevik, der forklarede at han havde ført journalen og skrevet det idag fremlagde journaludrag. Vidnet forklarede at i eksplosionsoieblikket stod han paa broen. Han saa ikke mindste tegn til undervandsbaat eller til kjølvand fra torpedoen. Han blev kastet ned paa brodækket og var uden bevidsthed indtil da han kom sig igjen var endel av folkene kommet til styrbords baad. Han henholder sig ellers til hvad staar i journalen. Messpegige Jenny

Ekman blev først fundet ved dagslys næste dag den 15de August. Han merkede en lugt av carbid.

Oplæst og vedtaget, hvorefter vidnet aftraadte.

Fremstod 2det Vidnet 2den Maskinist Wilhelmsen og forklarede at han hadde vagt i maskinen og da eksplosionen fandt sted stod han i maskinrumdøren, maskinrummet fyldtes oieblikkelig. Han kom derefter op paa dækslasten og senere gik med Kapteinen i travaljebaaten.

Oplæst og vedtaget hvorefter vidnet avtraadte.

Fremstod 3die Vidne Utkiksmænd Hagen som erklærede at han saa intet tegn til undervandsbaat eller til torpedo før eksplosionen ellers erklærede han sig i et og alt overensstemmende med de foregaaende vidnet.

Oplæst og vedtaget.

Journaluddraget oplæstes derefter for 1ste — 3dje Vidne, hvilke samtlige erklærede, at de intet havde at bemerke til sammes indhold.

Vidnerne av hvilke ingen hadde paahørt de andres forklaringer, blev derpaa edfæstet.

Bisidderne hadde ved det passerede og protokollerede intet at bemerke.

Sjøforklaringen sluttedes.

(Undertegnet) H. Haagensen,
Vice Konsul.

(Undertegnet) Hans Lundell,
fører av d/s „Hird“.

(Undertegnet) Sven Tronstad,
fører av d/s „Skaala“.

D/S „Tuddal“ (M. F. R. G.) av Tønsberg.

Regton br.: 9511, last: sukker, ødelagt 14de august 1917 paa reise fra Havana til Havre. Omkommet: Ingen.

Aar 1917 den 28de august avholdtes efter berømmelse sjøforklaring paa general-konsulatet i London i anledning av d/s »Tuddals« sænkning den 14de s. m.

Forretningen administrerter av general-konsul W. Eckell og som bisidder fungerte fhv. skibsfører H. Stranger Sand og fhv. skibsfører Johannes Johannessen.

Kapteinen Gabriel Gabrielsen, av Farsund, fremstod og forklarte, at han var fører av d/s